

Caracterul lui Iov

Sabat după-amiază

Textul de memorat: „Vezi că credința lucrează împreună cu faptele lui
_____ și, prin fapte, credința a ajuns desăvârșită.”
 (Iacov 2:22)

Când dezbatem temele principale ale cărții lui Iov, **nu trebuie să-l pierdem din vedere pe Iov, personajul ei principal.** Cine a fost acest om în care Domnul a avut atâta încredere, încât să-l conteste pe Diavol, aducând ca argument credințioșia și integritatea lui? Cine a fost acest om care, deși nu a înțeles din ce cauză i se întâmplau atâtea, deși era convins că era nedrept ce i se întâmpla, **deși și-a exprimat mânia și frustrarea pentru tot ce suferea, a rămas totuși credincios până la sfârșit?**

Cartea ni-l prezintă pe Iov mai ales după ce este lovit de catastrofe, dar conține și câteva informații despre viața lui de dinainte. Informațiile acestea despre trecutul lui și despre caracterul său ne ajută să înțelegem mai bine de ce i-a rămas credincios Domnului, în pofida suferinței lui cumplite și în pofida încercărilor lui Satana de a-l îndepărta de Dumnezeu.

Cum era Iov și ce putem învăța de la el pentru a-l rămâne credincioși lui Dumnezeu?

1. Citește Iov 1:1 și Iov 1:8. Ce aflăm aici despre caracterul lui Iov?

Iov a auzit în mod repetat pe parcursul dialogului acuzația că trebuie să fi făcut el vreun rău din moment ce se abătuseră atâtea nenorociri asupra lui. **Se pare însă că situația era exact invers: el a devenit ținta specială a lui Satana tocmai pentru că era un om bun și credincios.** ①

Și cât de bun și de credincios era? În primul rând, textul spune că el era „fără prihană”. Dar aceasta nu înseamnă că era fără păcat, ca Isus. Cuvântul redat cu „fără prihană” transmite ideea de desăvârșire, integritate, onestitate, dar în sens relativ. **În ochii lui Dumnezeu, omul „fără prihană” este omul care a atins nivelul de dezvoltare așteptat de la el la un moment dat.** Cuvântul ebraic pentru „fără prihană”, *tam*, „este echivalentul cuvântului grecesc *teleios*, tradus în mod frecvent în Noul Testament cu «desăvârșit», dar care ar putea fi tradus mai bine cu «complet dezvoltat» sau «matur.» – *CBAZȘ*, vol. 3, p. 499. Iov nu ajunsese la desăvârșirea completă a caracterului, după cum ne dovedește experiența sa ulterioară. El era credincios și drept, dar mai avea încă de crescut.

② În al doilea rând, textul ne spune că el era „curat la suflet”. Cuvântul ebraic utilizat aici înseamnă „**drept, corect, consecvent, cinstit**”. Iov ducea o viață de „bun cetățean”, am spune noi astăzi.

③ În al treilea rând, textul spune că el „se temea de Dumnezeu”. Dacă în Vechiul Testament temerea de Dumnezeu era o cerință pentru orice israelit credincios, în Noul Testament ea este amintită și în dreptul unora care nu erau evrei, dar care îi slujeau cu credințioșie Dumnezeului lui Israel (vezi Faptele 10:2,22).

④ În final, se spune despre Iov că „se abătea de la rău”. Domnul însuși repetă această caracterizare a lui Iov când vorbește cu Satana (vezi Iov 1:8).

În concluzie, Iov era un om al lui Dumnezeu care trăia ce credea și care dădea astfel o mărturie frumoasă înaintea îngerilor și a oamenilor (vezi 1 Corinteni 4:9). “Căci parcă Dumnezeu a făcut din noi, apostolii, oamenii cei mai de pe urmă, niște osândiți la moarte, fiindcă am ajuns o privilegiu pentru lume, îngerii și oameni.” 1 Corinteni 4:9 VDC

Cum ar suna cuvintele introductive ale cărții lui Iov dacă te-ar descrie pe tine? Completează: „Era în _____ un/o _____ care se numea _____. Și _____ acesta/aceasta era _____ și _____ de Dumnezeu și _____ de la rău.”

“Domnul a zis Satanei: „Ai văzut pe robul Meu Iov? Nu este nimeni ca el pe pământ. Este un om fără prihană și curat la suflet, care se teme de Dumnezeu și se abate de la rău.” Iov 1:8 VDC

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii bisericii să analizeze caracterul lui **lov înainte de a fi lovit de necazuri**, așa cum este el prezentat în diferitele pasaje ale cărții.

La nivelul sentimentelor: Să îl aprecieze pe omul lov care a trăit în mod consecvent în armonie cu Dumnezeu, transpunându-și credința în fapte.

La nivel practic: Să ia decizia de a duce o viață sfințită, de credință practică, prin puterea Duhului Sfânt.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: O viață neprihănită

- A. Cât de neprihănit trebuie să fii pentru a fi considerat neprihănit? Cum ai răspunde la această întrebare în ce-l privește pe lov?
- B. **Ce trăsături de caracter apreciezi cel mai mult la lov** și ce relevanță au ele pentru tine, în situația în care te afli acum?

II. Sentimente: O viață consecventă

- A. Ce părere ai despre un om ca lov care este bun și drept întotdeauna și în toate aspectele vieții?
- B. Ce elemente din descrierea caracterului lui lov ne transmit această idee a consecvenței?

III. Practic: O viață sfințită

- A. Care este secretul succesului în ce privește trăirea unei vieți sfințite, pline de Duh Sfânt?
- B. Ce efecte are sfințirea asupra relațiilor cu semenii noștri care au atâtea nevoi fizice și spirituale?

Rezumat: Studiul atent al caracterului lui lov de dinaintea suferinței sale, așa cum ne este el prezentat în diferitele pasaje ale cărții, ne dezvăluie **o personalitate aflată în mod consecvent în armonie cu Dumnezeu**, fapt care se traduce printr-o credință practică. Credința aceasta este caracterizată de valori etice înalte, de integritate și de iubire față de categoriile sociale vulnerabile.

În timp ce se străduia să înțeleagă de ce trebuia să sufere atât de mult, lov se gândea la viața lui de dinainte, la cât de bine trăise altădată. „Mi se scaldau pașii în smântână” (lov 29:6), spune el când descrie acea perioadă.

În zilele acelea „mă păzea Dumnezeu” (lov 29:2), mai spune el. Cuvântul ebraic pentru „păzea” derivă dintr-un termen des utilizat în Vechiul Testament cu referire la ocrotirea oferită de Dumnezeu copiilor Săi (Psalmii 91:11; Numeri 6:24). lov era conștient că avusese o viață fericită.

2. Care era atitudinea oamenilor față de lov și cum îi trata el pe cei care aveau probleme? lov 29:8-17

“tinerii se trăgeau înapoi la apropierea mea, bătrânii se sculau și stăteau în picioare.

Mai-marii își opreau cuvântările și își puneau mâna la gură. Glasul căpeteniilor tăcea

și li se lipea limba de cerul gurii.

Căci scâpam pe săracul care cerea ajutor și pe orfanul lipsit de sprijin.

Binecuvântarea nenorocitului venea peste mine, umpleam de bucurie inima văduvei.

Orbului îi eram ochi și șchiopului, picior. Celor nenorociți le eram tată și cercetam

pricina celui necunoscut.” lov 29:8-10, 12-13, 15-16

În pasajul acesta, se arată că lov era un om respectat. Expresia „un scaun în piață” (lov 29:7) transmite ideea de poziție în conducerea locală. „Scaunele” acestea erau ocupate de obicei de membrii în vârstă și respectați ai societății, iar lov se bucura de o înaltă apreciere din partea acestora.

Dar el era prețuit și respectat și de oamenii de pe „ultima treaptă” a societății. Săracul, năpăstuitul, orbul, văduva, orfanul, șchiopul – cei care nu fuseseră binecuvântați la fel ca el – beneficiau de ajutorul și de mângâierea lui.

„În Cuvântul Său, Dumnezeu ne-a oferit o imagine a omului prosper, a cărui viață a fost în sensul cel mai adevărat un succes, un om pe care atât Dumnezeu, cât și oamenii au fost încântați să-l onoreze.” – Ellen G. White, *Educație*, ed. 2012, p. 122

Versetele acestea și altele asemănătoare, după cum vom vedea, ne arată că lov se bucura de succes pe toate planurile, atât în relația cu oamenii, cât și în relația cu Dumnezeu.

Este ușor să fii amabil și respectuos cu oamenii bogați, influenți și celebri. Cum te porți însă cu cei care nu au ce să-ți ofere?

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE

Pasajul central: Iov 29:12-16; 31:16-22

Ideea de bază: Aspectele importante ale neprihănirii lui Iov sunt valorile sale etice și morale înalte care deveneau vizibile în atitudinea sa față de persoanele vulnerabile. Neprihănirea trebuie să se transpună în fapte concrete de bunătate față de semenii noștri. Dumnezeu ne-a așezat între oameni cu scopul de a le alina suferința. Noi nu trebuie să fim din lume, dar trebuie să fim creștini activi în lume.

Discuție introductivă: În 2008, un student la Arheologie care participa la excavațiile de la situl Khirbet Qeiyafa, Israel (localitatea Șaaraim, amintită în 1 Samuel 17:52), a descoperit un fragment dintr-un vas de lut pe care se găsea o inscripție în ebraica veche, scrisă cu cerneală. Aceasta s-a dovedit a fi cea mai veche inscripție ebraică descoperită până atunci, datând din secolul al X-lea î.Hr., din vremea împăratului David.

După ce inscripția a fost descifrată, fragmentul a fost trimis către diferite laboratoare pentru a fi supus analizei spectrale și altor studii amănunțite, deoarece cerneala se ștersese pe unele porțiuni și inscripția nu putea fi citită în întregime. Cercetătorii au propus interpretări diferite în efortul lor de a o descifra, dar, în toate traducerile apar invariabil câteva cuvinte care există în mod clar în inscripție și care ne ajută să ne facem o idee despre mesajul ei: „ocrotiți pe săraci și pe sclavi”, „luați apărarea văduvelor”, „judecați pe orfani”, „repuneți în drepturi pe săraci”, „luați apărarea copiilor”, „sprijiniți-i pe străini”. Toate aceste părți din inscripție ne arată că, încă din secolul al X-lea î.Hr., Israelul avea valori etice înalte în ce privește protejarea categoriilor sociale vulnerabile.

Iov a exemplificat acest stil de viață cu sute de ani înainte de a fi scrisă inscripția amintită. De ce este semnificativ faptul că cea mai veche inscripție ebraică vorbește despre grija față de săraci, despre a face dreptate văduvelor și orfanilor și despre protejarea străinilor care trăiesc în mijlocul nostru?

Când citim Iov 31, am putea fi tentați să credem că Iov se laudă, că face paradă de sfințenie, de virtute și de fapte bune. Noi știm că Biblia condamnă această atitudine (vezi Matei 23). Dar Iov nu se laudă. Să nu uităm contextul: i s-a tot spus că suferința lui prezentă ar avea drept cauză niște presupuse fapte rele din trecut, însă, pentru el, argumentul acesta nu stătea în picioare și **era convins că nu merita niciuna din toate acele nenorociri**. Acesta este motivul pentru care își ia timp să-și rememoreze viața și purtarea de dinainte.

3. Ce mai spune Iov despre viața lui de dinaintea venirii necazurilor? Iov

31:1-23 "Făcusem un legământ cu ochii mei, și nu mi-aș fi oprit privirile asupra unei fecioare. Dacă am umblat cu minciuna, dacă mi-a alergat piciorul după înșelăciune, să mă cântărească Dumnezeu în cumpăna celor fără prihană, și-mi va vedea neprihănirea! De mi s-a abătut pasul de pe calea cea dreaptă, de mi-a urmat inima ochii, de s-a lipit vreo întinaciu de mâinile mele, dacă mi-am mâncat singur pâinea, fără ca orfanul să fi avut și el partea lui din ea, dacă am văzut pe cel nenorocit ducând lipsă de haine, pe cel lipsit neavând învelitoare

Observăm că Iov nu face referire numai la faptele lui. Când spune: „... de mi-a urmat inima ochii” (Iov 31:7), el dovedește că **avea cunoștință despre sensul mai profund al sfințeniei, despre sensul mai adânc al binelui și răului și al Legii lui Dumnezeu**. Se pare că el știa că Dumnezeu este interesat de inima și de gândurile noastre la fel de mult ca de faptele noastre (vezi 1 Samuel 16:7; Exodul 20:17; Matei 5:28). Știa că era greșit și să poțestești o femeie, nu numai să comiți adulter cu ea. (Iată aici o altă dovadă clară a existenței cunoașterii despre Dumnezeu adevărat înainte de chemarea poporului Israel ca popor al legământului și ca martor al Său.)

"De aș fi nesocotit dreptul slugii sau slujnicei mele când se certa cu mine, ce aș putea

4. Recitește Iov 31:13-15. De ce este foarte important ce spune el aici?

să fac când Se ridică Dumnezeu? Ce aș putea răspunde când pedepsește El? Cel ce m-a făcut pe mine în pântecele mamei mele nu l-a făcut și pe el? Oare nu ne-a întocmit același Dumnezeu în pântecele mamei?" Iov 31:13-15 VDC

Iov credea în egalitatea fundamentală între oameni, fapt uimitor pentru acea perioadă a istoriei (și de altfel pentru oricare altă perioadă). În lumea antică nu era recunoscut conceptul de drept universal sau de lege universală. Unele grupuri sociale se considerau superioare altor grupuri și le încălcau demnitatea sau drepturile elementare fără vreo remușcare. Iov însă ne dovedește că era conștient de drepturile omului și de proveniența lor de la Dumnezeu care ne-a creat. În această privință, el era un om înaintea timpului său și chiar și înaintea timpului nostru.

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

Ideea de a realiza profilul personalității lui Iov, pe baza pasajelor de studiat din această săptămână, pare interesantă. Ea ne intimidează totuși, pentru că, după discursurile prietenilor lui Iov despre faptă și răsplată, am ajuns probabil să ne întrebăm dacă nu cumva Iov avea într-adevăr vreun păcat ascuns. Presupunere greșită. Iov era un om deosebit de bun și consecvent, poate chiar intimidant de bun și de consecvent, fiindcă noi nici nu putem visa să atingem un asemenea nivel de desăvârșire. Sau poate că opinia noastră despre desăvârșire este greșită!

Comentariu biblic

I. Desăvârșirea biblică

(Revedeți împreună în grupă Iov 1:1,8 și Matei 5:48.)

Îndemnul lui Isus din Matei 5:48 („Voi fiți dar desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit”) a produs de multe ori consternare în rândul credincioșilor. Cum am putea ajunge vreodată la desăvârșire? Ce a vrut să spună Isus aici? Este acesta un îndemn sau este o făgăduință?

Cuvintele din Vechiul și din Noul Testament care sunt traduse cu „desăvârșit” în versiunile moderne ale Bibliei au sensuri ușor diferite în limbile originale. Ebraicul *tamim* înseamnă „complet, corect, liniștit, sănătos, întreg sau fără vină”, în vreme ce grecescul *teleios* înseamnă „complet, perfect, crescut deplin, matur, dezvoltat complet și care și-a atins scopul”. Conotațiile acestea evocă deja unele concepții potrivit cărora desăvârșirea biblică ar fi o stare fără păcat. Dar, dacă ne gândim că unele personaje biblice precum Noe și Avraam au dat dovadă de imperfecțiuni de caracter (Geneza 9:21; 20:2), vom înțelege că definiția desăvârșirii biblice ca stare fără păcat și ca eradicare a naturii noastre păcătoase s-ar putea să nu fie chiar atât de biblică!

De fapt, ideile noastre despre desăvârșirea biblică sunt strâns legate de concepția noastră despre rolul Domnului Hristos în lucrarea de mântuire. Dacă subliniem în mod exagerat rolul Său de model al nostru, ajungem la concluzia că trebuie să asimilăm perfect exemplul Său și să ajungem într-o stare fără păcat, la fel ca El, iar aceasta ne face vulnerabili la un creștinism orientat către fapte.

5. Citește Iov 31:24-34. Ce ni se mai spune aici despre Iov?

"Dacă mi-am pus încrederea în aur, dacă am zis aurului: 'Tu ești nădejdea mea', dacă m-am îngămfat de mărirea averilor mele, de mulțimea bogățiilor pe care le dobândisem, dacă am privit soarele când strălucea, luna când înainta măreț și dacă mi s-a lăsat amăgită inima în taină, dacă le-am aruncat sărutări, ducându-mi mâna la gură – și acestea este tot o fărâdele care trebuie pedepsită de judecători, căci m-aș fi lepădat de Dumnezeu cel de sus –, dacă m-am bucurat de nenorocirea vrămașului meu, dacă am sărit de bucurie când l-a atins nenorocirea, eu, care n-am dat voie limbii mele să păcătuiesc, să-i ceară moartea cu blestem, dacă nu ziceau oamenii din cortul meu: 'Unde este cel ce nu s-a săturat din carnea lui?', dacă petrecea străinul noaptea afară, dacă nu mi-aș fi deschis ușa să intre călătorul, dacă mi-am ascuns fărâdelegile, ca oamenii, și mi-am închis nelegiuirile în sân, pentru că mă temeam de mulțime, pentru că mă temeam de disprețul familiilor, ținându-mă deoparte și necutezând să-mi trec pragul..." Iov 31:24-34 VDC

Nu este de mirare că **Dumnezeu îi face lui Iov o caracterizare atât de frumoasă!** Omul acesta trăia ce credea, faptele lui erau o mărturie vie despre relația lui cu Dumnezeu. De aceea era lamentarea lui atât de amară: *De ce mi se întâmplă toate acestea?* Și de aceea argumentele prietenilor lui erau atât de aberante și de inutile.

Dar viața lui de credință și ascultare ne mai transmite un gând și mai profund, și mai important. **Observă legătura strânsă dintre viața lui trecută și reacția pe care a avut-o față de tragediile îndurate.** Nu a fost întâmplare, noroc sau hotărâre de moment faptul că **Iov a refuzat să-L blescheme pe Dumnezeu și să moară.** Nu, ci el a refuzat pentru că în toți anii de credințioasă și de ascultare dobândise o credință și un caracter care l-au făcut în stare să-și pună încrederea în Domnul, indiferent ce i s-ar fi întâmplat.

6. Citește Matei 7:22-27. Ce adevăr ilustrat aici ne dezvăluie motivul pentru care Iov a rămas credincios?

"Mulți mi vor zice în ziua aceea: 'Doamne, Doamne! N-am prorocit noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?' Atunci, le voi spune curat: 'Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărâdele.' De aceea, pe oricine aude aceste cuvinte ale Mele și le face, îl voi asemăna cu un om cu judecată, care și-a zidit casa pe stâncă. A dat ploaia, au venit șuvoaiele, au suflat vânturile și au bătut în casa aceea, dar ea nu s-a prăbușit, pentru că avea temelie zidită pe stâncă. Însă oricine aude aceste cuvinte ale Mele și nu le face va fi asemănat cu un om nechibzuit, care și-a zidit casa pe nisip. A dat ploaia, au venit șuvoaiele, au suflat vânturile și au izbit în casa aceea: ea s-a prăbușit, și prăbușirea ei a fost mare." Matei 7:22-27 VDC

Cheia marii biruințe obținute de Iov aici o reprezintă biruințele sale anterioare (vezi și Luca 16:10). Atașarea constantă de adevăr și refuzul de a face compromisuri au făcut din el omul care era. Lui i se potrivesc foarte bine cuvintele lui Iacov despre rolul faptelor în viața de credință: „Credința lucrează împreună cu faptele lui și, prin fapte, credința a ajuns desăvârșită” (Iacov 2:22). Ce principiu important al vieții creștine descoperim aici! Viața lui Iov îl ilustrează atât de frumos! El a fost un om ca oricare dintre noi, dar, prin harul divin și prin efortul său stăruitor, a reușit să ducă o viață de ascultare consecventă de Dumnezeu!

"Vezi că credința lucrează împreună cu faptele lui și, prin fapte, credința a ajuns desăvârșită."

Ce decizii trebuie să iei acum pentru a fi la fel de credincios ca Iov?

"Cine este credincios în cele mai mici lucruri este credincios și în cele mari și cine este nedrept în cele mai mici lucruri este nedrept și în cele mari." Luca 16:10 VDC

Dacă ne gândim totuși că moartea Sa substitutivă pe cruce a avut impact atât asupra răscumpărării, cât și asupra sfințirii noastre, înțelegem că putem primi desăvârșirea Sa ca desăvârșire a noastră. Nu trebuie să cădem în capcana „harului ieftin”, însă omul care și-a predat total viața lui Hristos este desăvârșit în El. Unirea aceasta zilnică cu Hristos constituie mântuirea doar prin credință și prin ea ne împărtășim de viața Sa sfântă. Așa atingem desăvârșirea sau scopul nostru, potrivit termenului grecesc *teleios* (vezi Ioan 15:5; 1 Corinteni 1:30; Efeseni 3:19; 4:13; Filipeni 2:12,13).

II. Creștinismul în spațiul public

(*Revedeți împreună în grupă Iov 29:8-17; 31:1-24; Isaia 1:17; Psalmii 72:4 și Exodul 23:3.*)

S-a vorbit și s-a scris mult despre rolul creștinilor în spațiul public, acolo unde se întâlnesc creștinii cu necreștinii. Conceptul de *spațiu public* sau de *piață publică* este vechi. Majoritatea culturilor antice se mândreau cu un loc public destinat interacțiunii dintre cetățeni (și alții). În Israelul antic, poarta cetății era locul public unde se încheiau afacerile, se judecau neînțelegerile etc. (vezi Rut 4:1,2).

Unele tipuri de creștinism au ales să ia ca model conceptul de fortăreață. Bisericele din această categorie, care vor să se protejeze de orice amestec nedorit cu lumea, au ajuns să fie extrem de exclusiviste și să aibă interacțiuni sociale minime. Relațiile lor cu concetățenii sunt aproape inexistente.

Dar **Biblia insistă invariabil ca urmașii lui Dumnezeu să fie sensibili la nevoile semenilor lor și în special la nevoile categoriilor sociale vulnerabile.** Aceste categorii sunt amintite în mod repetat în cartea lui Iov, dovadă că **Iov era puternic implicat în societatea în care trăia.** El „scăpa” pe sărac și pe orfan (Iov 29:12) sau le dădea ce îi cereau (Iov 31:16); el îi oferea sprijin văduvei (Iov 29:13; 31:16) și respecta drepturile slugilor și slujnicilor lui (Iov 31:13). În Vechiul Testament, neprihănirea este măsurată după astfel de fapte. În schimb, nedreptățirea și asuprirea sunt denunțate de profeți ca fiind păcat (vezi cartea lui Amos, care denunță abaterile sociale ale Samariei). **Creștinismul trebuie să fie ceva palpabil.** Ceea ce facem noi pentru categoriile sociale vulnerabile tradiționale (săraci, văduve, orfani, străini) și moderne (muncitorii imigranți, solicitanții de azil, bolnavii de

În cadrul unei replici anterioare, Elifaz din Teman i-a spus lui Iov: „Dacă ești fără prihană, are Cel Atotputernic vreun folos? Și dacă trăiești fără vină, ce va câștiga El?” (Iov 22:3). **Nouă întrebările acestea ni se par ridicole, fiindcă știm ce se petrecea în spatele scenei, în cer. Da, Cel Atotputernic avea un folos dacă Iov era fără prihană și avea un câștig dacă el trăia fără vină! El are un folos și dacă noi, copiii Săi de astăzi, suntem fără prihană și fără vină.**

7. Citește Matei 5:16. Ce adevăr prezentat în acest text ne ajută să răspundem la întrebarea lui Elifaz?

“Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune și să slăvească pe Tatăl vostru, care este în ceruri.” Matei 5:16 VDC

Problema presantă din cartea lui Iov este aceasta: Va rămâne Iov credincios? Satana a spus că nu, iar Dumnezeu a spus că da. Este clar atunci că, dacă rămânea credincios, Dumnezeu ieșea în avantaj, cel puțin în această bătălie.

Dar problema lui Iov este doar un microcosmos al problemei unei lumi întregi. Primul înger ne îndeamnă în solia lui să-l dăm slavă lui Dumnezeu (Apocalipsa 14:7), iar Isus ne învață în Matei 5:16 că putem să-l aducem slavă lui Dumnezeu prin faptele noastre bune.

8. Citește Efeseni 3:10. Ce principiu exprimat aici este ilustrat în cartea lui Iov (e drept că la scară mică)?

“pentru ca domniile și stăpânirile din locurile cerești să cunoască azi, prin Biserică, înțelepciunea nespus de felurită a lui Dumnezeu.” Efeseni 3:10 VDC

Textul acesta și cartea lui Iov ne învață că Dumnezeu lucrează în viața copiilor Săi pentru a-i schimba după chipul Său, pentru slava Sa. **„În natura omenească trebuia să fie refăcut însuși chipul lui Dumnezeu. Slava lui Dumnezeu și a lui Hristos impun desăvârșirea caracterului poporului Său.”**

– Ellen G. White, *Viața lui Iisus*, ed. 2015, p. 579

Iov, deși a trăit în urmă cu câteva mii de ani, a întruchipat acest principiu. Copiii lui Dumnezeu din orice secol au privilegiul de a duce o viață prin care să-l dea slavă lui Dumnezeu.

Ce fapte și atitudini ale tale îi aduc slavă lui Dumnezeu? Ce îți spune răspunsul tău despre tine, despre viața ta și despre schimbările pe care ai nevoie să le faci?

SIDA, dependenții de droguri, victimele rasismului etc.) este o bună dovadă a creștinismului nostru practic.

De discutat: Ce legătură are interacțiunea ta cu categoriile sociale vulnerabile cu neprihănirea ta?

III. Rugăciunea de mijlocire

(Revedeți în grupă Iov 1:5; Evrei 4:14-16; Ioan 17 și Efeseni 6:18.)

Un obicei al lui Iov rareori menționat este acela al rugăciunii de mijlocire pentru copiii săi. Rugăciunile și jertfele sale făceau posibilă lucrarea Duhului Sfânt cu mai mare putere în viața copiilor lui și îndepărta forțele răului. Așa acționează rugăciunea de mijlocire, iar modelul nostru este, și în această privință, rugăciunea de mijlocire a Domnului Hristos.

De discutat: Ce experiențe ai cu privire la rugăciunea de mijlocire?

3. APLICAȚIA

Iov făcuse un legământ cu ochii săi. Cantitatea de informații care ajunge zilnic în mintea noastră prin intermediul ochilor este uriașă și aproape imposibil de procesat în totalitate. Avem nevoie de niște filtre. Avem nevoie de un legământ.

Întrebări

1. Cum ar putea suna astăzi un „legământ cu ochii”?
2. Ce puteți face ca grupă pentru a vă îngriji de nevoile categoriilor sociale vulnerabile din localitatea voastră?

4. ACTIVITATE

Etica socială i-a preocupat întotdeauna pe profeții din Vechiul Testament. Și creștinismul trebuie să se concretizeze prin fapte de bunătate și generozitate.

Organizați o acțiune de implicare socială a grupei. Puteți pregăti pachete cu alimente pentru săraci, puteți să lucrați ca voluntari într-un orfelinat, puteți da ajutor oamenilor loviți de o catastrofă, puteți să adunați obiecte de strictă necesitate și să le oferiți celor cu probleme financiare sau puteți să faceți o vizită la un centru pentru persoanele fără adăpost. Nu vă opriți la o singură acțiune, ci continuați să vă implicați social în acest fel!

Marele adevăr al mântuirii doar prin credință a fost mai întâi exprimat indirect în Eden (Geneza 3:15), direct în viața lui Avraam (Geneza 15:6; Romani 4:3), apoi a fost descoperit succesiv în Scriptură până în timpul lui Pavel. **Mântuirea este doar prin credință, dar ea include întotdeauna lucrarea Duhului Sfânt în viața credinciosului, nu ca mijloc de mântuire, ci ca dovadă a mântuirii.** Viața și caracterul lui Iov ne arată foarte clar în ce constă această lucrare (...). Sfințirea poate fi definită ca „procesul progresiv al schimbării morale prin puterea Duhului Sfânt, în cooperare cu voința umană”. – *Handbook of SDA Theology*, p. 296

Ea este adusă la îndeplinire numai de Dumnezeu, dar **omul nu este sfințit cu forța, după cum nu este nici îndreptățit cu forța.** Noi ne punem la dispoziția Domnului, iar El ne îndreptățește și ne sfințește, modelându-ne după chipul Său, la fel cum l-a modelat pe Iov, atâta cât este posibil în lumea aceasta. De aceea, Pavel scrie: „Copilașii mei, pentru care iarăși simt durerile nașterii, până ce va lua Hristos chip în voi!” (Galateni 4:19). De asemenea, Ellen G. White scrie: „Hristos este modelul nostru, exemplul desăvârșit și sfânt care ne-a fost dat ca să-l urmăm. Noi nu putem egala Modelul, dar Îl putem imita și ne putem asemăna cu El după capacitatea noastră.” – *That I May Know Him*, p. 265

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI – STUDIU LA RÂND

Biblia: Psalmii 39–45

1. Ce credea psalmistul despre durata vieții sale?
2. Pentru care motiv spunea psalmistul: „Mă hrănesc cu lacrimi zi și noapte”?
3. Din ce cauză sufereau israeliții, deși nu Îl uitaseră pe Dumnezeu și nu se îndepărtaseră de El?
4. Despre cine scrie psalmistul că a fost „uns cu untdelemn de bucurie”?

Cugetări de pe Muntele Fericirilor, capitolul 4

5. Când începe adevărata evlavie?

ÎNTREBĂRI ȘI SUGESTII PENTRU PĂRTĂȘIE

1. Ce răspunsuri ați avut la rugăciune săptămâna aceasta? Împărtășiți-le cu grupa!
2. Povestiți ceva ce ați trăit sau auzit săptămâna trecută! Ce semnificație are lucrul respectiv pentru dumneavoastră?

ÎNTREBĂRI PENTRU DEZBATERE

	EXPLICAȚIE	APLICAȚIE
1	Cum era lov din perspectivă relațională și cum era natura sa umană?	Ce înseamnă, în prezent, a fi desăvârșit?
2	De ce fusese lov un om respectat înainte de încercarea prin care a trecut?	Cum putem câștiga, în prezent, respectul semenilor noștri?
3	De ce a fost lov un om cu mult înaintea timpului său?	Ce oameni sau concepții sunt cu mult înaintea timpului nostru?
4	Ce l-a determinat pe lov să rămână credincios și în vreme de restriște?	Cum putem ști ce atitudine vom avea în cazul unor viitoare încercări?
5	Ce rol a avut credințioșia lui lov în marea luptă dintre Dumnezeu și Satana?	Ce valoare are credințioșia noastră în cadrul acestei controversă?

SUGESTII PRACTICE

1. Ce lucru practic ați învățat din acest studiu și cum îl veți aplica?
2. Care este planul misionar al grupei voastre? În timp ce ascultați sau vizionați vestea misionară pentru Sabatul acesta, culegeți eventuale idei misionare pe care să le aplicați!

SUGESTII PENTRU RUGĂCIUNE

1. Să mulțumim pentru înțelegerea mării controversate din univers!
2. Să ne rugăm pentru harul de a-l aduce slavă lui Dumnezeu în viețile noastre!
3. Să ne rugăm pentru persoanele de pe lista noastră de rugăciune:

Cineva din familie _____

Cineva dintre rude _____

Cineva dintre prieteni _____

Cineva dintre vecini _____

Cineva din biserică _____

